

των τριών υποψηφίων μας δέχονται σήμερα το σφαιρίδιον πάσης τιμίας χειρός ως άραβώνα του έντιμου, του άνεξαρτήτου, του δημοκρατικού μέλλοντος της Ελλάδος.

Καλεδών.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΧΑΛΔΗ ΣΑΒΒΑ.

Πρὸς τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα.

Ὁλὲν ἀντέρρια ! Ἀντιπολιτευόμενος εἶμαι ; Ὅχι. Συμπολιτευόμενος εἶμαι ; Ὅχι. Τίποτε ντὲν εἶμαι ; Ναί ! Ἰστέ, ἀνατολίτης εἶμαι, σκλαβὸς μπιλὲ εἶμαι, τούρκο ἀκόμα προσκυνῶ. Φονιάντες ! Βρὲ ἀντερρούς μου τί ἐκάματε ; Ἡπειρο σὲ ποῖα ἰχέρια ἀφήσατε ; Κρήτη, Μακεντονία, Ἀλβανία τί γένηκε γιὰ ; Σάμο ἀκόμα ἰχέρια σας ἔφυγε, Σαμοθράκη μόνο ἐπιζῶσατε. Ὅταν σὸνρα ψηφίστε μας λέτε. Ψοφίστε, λέμε ἐμῆς.

Βουλγαρία ἴσα ἴσα οὐμπρὸς πάει, Μαυροδοῦνι γιαταγάνι βαστάει σὲ ἰχέρι του, οὐλο ντουινὰ τρομάζει, Ῥομανία ψηλά-ψηλά-γιοῦργια ἀνεβαίνει, Ἀουστρία, χαμηλὰ χαμηλὰ γζούργια κατεβαίνει, ἴσα κάτω Ἑλλάντα ἔρκεται Ἑλλάντα σιγὰ σιγὰ Μαλέα οὐλο κατεβαίνει. Δζάνουμ κατεβασμένοι οὐλοι εἰσατε ; Ντροπή εἶναι !

Ἐπιστρατεία γιατί ἐκαλέσατε καὶ ἐμετακαλέσατε ;

Βουλή γιατί ἐλύσατε ; Βουλὴ γιὰ ντέσιμο ἦτανε, καὶ σεις ἀπολύσατε !

Ἄλογα τί ἐκάνατε ; Οὐγγαρέζικα ἦτανε. Παχειὰ ἦτανε, ἀχαμνὰ ἀφήσατε. Ἰστέ μῆτε αὐτὰ ντὲν ἀφήσατε.

Βασίλεα ντός του καὶ οὐλοένα βρίζετε ; Δζάνουμ τέτοιον πρᾶμα χίτε ποτὲ γένεται ; Βασίλεας τί κακὸν σὰς ἐμποῖσιν ; Ἰγλουαϊκά του ἔκει, ἰπαιντιὰ του ἔκει, παλάτια ἀλάτια ἔκει, αὐλικούς μαυλικούς ἔκει, τρώει, πίνει, κοιμάται (αὔριον γκάρ ἀποτανεῖται!), σεργιάνι οὐλημέρα ἰβγαίνει, ἰστέ καλπάκη του μπιλὲ σὲ σὰς ταχαπίνιδες βγαίνει, ντούρ μπακαλούμ ! τέτοιον βασίλεα ἰβρίζουνε ; Ντροπή σας, φτού σας !

Ἀντικαιοσύνη τί γένηκε ; Βελένδδα κυνηγᾶτε, ντὲν πιάνετε, Σωτηρόπουλο κυνηγᾶτε, ντὲν πιάνετε. Αὐγερινὸ κυνηγᾶτε, ντὲν πιάνετε. Οὐλο πιασμένοι ἦσατε ; Ντροπή σας, φτού σας !

Ναυτικὸ τί ἐκάνατε ; Φρεγκάταις ποῦ εἶναι ; Τριπόντες ποῦ εἶναι ; μπουρλότα ποῦ εἶναι ; ποῦ.... ποῦ, ποῦ, **πούμπουλης** οὐλα εἶναι.

Ντάνεσα ὀλοένα κάνετε ; ἀμὲ σιντηρόντρομους κάνετε ; Κλέφτες ἀλήθεια ντὲν ἔκετε, ἀπὸ Ντεῖλσι οὐλοι κατήκανε, ἀμὰ λεφτὰ τί γίνονται ;

Συμπολιταί !

Ἐκλογαῖς σήμερα ἐκλέγουνται. Ἀνατολὴ ζήτημα ἀποφασίζεται. Ντύσι ἀποφασίζεται, Ἄρκτος καὶ Μεσημβρία ἀποφασίζονται, Ντουινὰ οὐλος ἀποφασίζεται. Ἐγκὼ ἀποφασίζουμαι. Βουλευτὴ σας κάνετε ; Δτέν κάνετε ; Σικτιρ !

Χαλδῆ Σάββα ντουλό σας.

πρῶτον, καὶ τοιοῦτος δὲν ὑπάρχει, δὲν ὑπάρχει οὐδὲ ζάχαρις, οὐδὲ σπύρτα. — Ὁ καφὲς σαλμί !... ὁ λαγῶς μὲ τὴν ζάχαριν ! τί ἀνακατεύεις ; Νὰ σὲ πάρη ὁ διάβολος, ὁ διάβολος, ὁ διάβολος !...

Καὶ ἐγειρομαι καὶ περιπατῶ βιαίως ἐντὸς τοῦ δωματίου μου, ὡς θηρίον ἄγριον ἐντὸς τοῦ κλωθοῦ, γρουλλίζων, πτύων δεξιᾶ καὶ ἀριστερᾶ καὶ αἰσθανόμενος ἐπὶ τὴν γλῶσσαν τὴν ἀπὸ ἐκείνην γεῦσιν τῆς ναυτίας, ἧτις ἐπεταὶ συνήθως μετὰ νόκτα δυσπεψίας.

Καὶ ὀλίγος καφὲς δὲν ὑπάρχει ! Καὶ ὁ μπακάλης δὲν ἀνοίξεν ἀκόμη ! Πρέπει νὰ περιμένω !

Καὶ ἔξω βρέχει, βρέχει πενθίμως, σιγανά. Ὁ οὐρανὸς, ἄχρως καὶ θολός, ὡς δθόνη πεπλυμένη, σταλάζει ἀδιακόπως βροχὴν λεπτοτάτην, ἧτις στίζει ἀθορόβως τὰς ὕλους τοῦ παραθύρου μου καὶ ζωγραφίζει αὐτὰς μὲ ὑγρὰ ῥαφιδεῦματα. Τί καιρὸς !

— Ἐφημερίς, Ὁρα, Στόα, Τηλέγραφος !...

Προβαίνω καὶ κράζω τὸν μικρὸν ἐφημεριδοπώλην.

— Παιδί, τὴν Ἐφημερίδα.

Μοὶ τὴν δίδει. Ἐρευνῶ εἰς τὸν ἐπενδύτην μου διὰ τὰ πέντε λεπτὰ καὶ δὲν τὰ εὐρίσκω. Εἰς τὸ πανταλόνι μου, τίποτε ! Εἰς τὰ ἄλλα μου θυλάκια, τίποτε !

Πῶς ! δὲν ἔχω οὔτε μίαν πεντάρην ; ... Ἄ, γὰρ ἕνα

πέντε καὶ ἑξήντα ἰσχυσιμένον, καταφαγωμένον, κατερρυπωμένον !

— Ἐχεις τὰ ῥέστα ; — Ὅχι. — Σύρε νὰ τὸ ἀλλάξῃς.

Ὁ παῖς ἀφίνει τὸ φορτίον τῶν ἐφημερίδων καὶ πρῆξι εἰς τὸ παρακείμενον ἐργαστήριον. Μετ' ὀλίγον ἐπιστρέφει.

— Ἀφεντικό, δὲν περνᾷ — Γιατί ; — Εἶνε πολὺ λερωμένο. Μοῦ δίδει τὸ τραπεζογραμμάτιον, λαμβάνει τὴν ἐφημερίδα του καὶ τὴν ἰδικὴν μου καὶ ἀπέρχεται δρομαίως.

— Βρὲ σὺ ! ..

— Βάλτο στὴν πλύσι, μοὶ ἀπαντᾷ μукτηριστικῶς.

Ὅριστε τώρα ! .. Τὸ μόνον τραπεζογραμμάτιον, οὐτινος κάτοχος εὐρέθῃ λερωμένον, ἰσχυσιμένον. Τέτοια γραμμάτια ὁμοιάζουν πολὺ μὲ τὰ γράμματα, καὶ ἡμπορᾶ καὶ ἐγώ, δεῦτερος Πτωχοπρόδρομος, πολὺ πτωχός καὶ ὀλίγον πρόδρομος, ν' ἀναβοήσω :

« Ἀνάθεμα τὰ γράμματα, Χριστέ, κι' ὁποῦ τὰ θέλει ! »

Καὶ ὅταν συλλογίζωμαι ὅτι πρὸ ὀλίγου ἐτι ὠνευρεῦσθην ὅτι ἦμην σύμβουλος τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς ! .. Ἄκουε ἐκεῖ πρόσοδος ! Νὰ μὴν εὐρεθῇ ἀκόμη ἀντίδοτον διὰ τὰ δνεῖρα ! ..

Καὶ ἔξω βρέχει ! .. Τί ὦρα εἶναι ; Κανεὶς δὲν ἤξευρεῖα